

سوره شصت و هفتم - مُلک

این سوره در مکه نازل شده و ۳۰ آیه دارد.

به نام خداوند بخشنده مهربان

بزرگوار است خدائی که فرمانروائی به دست اوست و او به هر چیزی توانا می‌باشد! خدائی که مرگ و زندگی آفرید تا شما را ببازماید که کدام یکتان نیکوکارید و او بی‌همتای آمرزگار است! خدائی که هفت آسمان را روی هم بیافزید. در آفرینش خدای رحمن تفاوت نبینی. پس چشم باز کن و به آسمان نظر افکن. آیا هیچ شکافی در آن می‌بینی؟! آن گاه بار دیگر دیده را به آسمان بگردان، که دیده‌ات خسته و وامانده به سوی تو بازگردد! و همانا آسمان دنیا را به چراغ‌ها بیاراستیم و آن را وسیله دور کردن شیاطین قرار دادیم و بر آنان عذاب آتش افروخته آماده کردیم! (۱ - ۵)

و بر کسانی که به پروردگارشان کفر ورزیدند عذاب دوزخ مهیا باشد که سرانجام بدی است! چون در آن افکنده شوند صدای جانخراش آن را، که در حال جوش زدن است، بشنوند! (که) نزدیک است از خشم پاره پاره شود و هر وقت که گروهی را در آن افکنند خازنان دوزخ از آنان پرسند مگر بیم‌رسانی برای شما نیامد؟! گویند چرا بیم‌رسانی بر ما آمد ولی ما او را تکذیب کردیم و گفتیم خدا چیزی نازل نکرده است و شما در گمراهی بزرگ هستید! و گویند اگر ما (گفته‌های آنها را) می‌شنیدیم یا عقل و اندیشه به کار می‌بردیم هرگز از دوزخیان نبودیم! آنگاه به گناه خود اعتراف کنند. پس رحمت خدا از اهل آتش دور باد! (۶ - ۱۱)

کسانی که در نهان از پروردگارشان بترسند برای آنان آمرزش و پاداش بزرگ است! و اگر شما سخن خود را نهان دارید یا آن را آشکار بگوئید بی‌گمان او بدان چه در سینه‌هاست داناست! آیا آفریدگاری که آنان را آفرید (اسرار آنها را) نمی‌داند؟ و او دقیق و آگاه است! اوست خدائی که زمین را برای شما رام کرد پس در اطراف آن سیر کنید و از روزی آن بخورید. بازگشت همه به سوی اوست! آیا ایمن شده‌اید از آن که در آسمان است که شما را در زمین فروربرد آن گاه که آن به جنبش درآید؟! آیا ایمن شده‌اید از آن که در آسمان است که باد تندى بر شما بفرستد؟ پس به زودی بدانید که بیم دادن من چگونه است! و به تحقیق کسانی که پیش از ایشان بودند پیامبران را تکذیب کردند (دیدید که) وعده عذاب من چگونه بود! (۱۲ - ۱۸)

آیا پرندگان را در بالای سرشان نمی‌نگرند که بال می‌گسترند و بال جمع می‌کنند؟ آنها را جز خدای رحمن چه کسی نگاه می‌دارد؟ بی‌گمان او بر همه چیز بیناست! آیا جز خدا کیست که نگاهبان شماست و شما را یاری می‌دهد؟ کافران جز در غرور و فریب (شیطان) نیستند! اگر او روزی خود را از شما بازدارد آیا چه کسی شما را روزی می‌دهد؟ (نه!) بلکه کافران در سرکشی و ستیز لجاجت می‌کنند! (۱۹ - ۲۱)

آیا آن که بر روی خود افتاده راه می‌رود هدایت یافته‌تر است یا آن که ایستاده و راست می‌رود؟! بگو اوست خدائی که شما را هستی بخشید و برای شما گوش و دیده‌ها و دل‌ها قرار داد؟ کم‌آید آنهایی که سپاس می‌گزارید! بگو اوست خدائی که شما را در زمین پراکند و به سوی او برانگیخته می‌شوید! و گویند اگر راست می‌گوئید این وعده (قیامت) کی است؟! بگو علم آن پیش خداست و من فقط بیم‌رسان آشکارم! و چون عذاب را نزدیک ببینند روی کسانی که کفر ورزیدند سیاه شود و به آنان گفته شود این است آن چه بدان شتاب می‌کردید!

بگو به من بگوئید اگر خدا من و آنهایی را که با منند هلاک کند یا رحمت آورد پس چه کسی کافران را عذاب دردناک پناه و امان می‌دهد؟! بگو اوست خدای بخشنده. ما بدو ایمان آورده‌ایم و بدو توکل نموده‌ایم. به زودی می‌دانید که چه کسی در ضلالت و گمراهی آشکار است! بگو به من بگوئید اگر آب شما در زمین فرورود چه کسی برای شما آب روان بیاورد؟! (۲۲ - ۳۰)